

PREMI LLEGIM CIÈNCIA (PLLC) (2015/16)

TERTÚLIES DE LITERATURA CIENTÍFICA (TLC)

Relats de la Categoria 2 (4t d'ESO).

Modalitat A

Resposta a la pregunta: Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de *Brahe* i *Kepler*

<http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Julita Oliveras - julita.oliveras@uvic.cat

Coordinadora del programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – UST - UVic:

- Projecte del Mercat de Tecnologia d'Osona - UVic - <http://mon.uvic.cat/mdt/>

- Projecte de les Tertúlies de Literatura Científica (TLC) - UVic - <http://mon.uvic.cat/tlc>

Olfat Khannous - olfat.khannous@uvic.cat

Becària del Programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – UST - UVic

Participació en el projecte de les TLC - UVic:

Josep Ayats - josep.ayats@uvic.cat

Jordi Solé - jordi.sole@uvic.cat

Atenea Malmierca – atenea.malmierca@uvic.cat

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

ÍNDEX: 29 relats

Pseudònim	Pàgina
ALBA	1
ANDARIA	2
ANELE	3
ARCTIC MONKEY	4
ARGILERA	5
BERSERKER	6
BRÒQUIL AL VAPOR	7
DIJOUS	8
DUDU-IFAM	9
EL TRESOR DE LES PARAULES	10
ESTRELLA DEL NORD	11
FALCIOT NEGRE	12
GALILEO	13
GIGI	14
HORAN	15
IMAGINA	16
INAMU	17
JUMETRO	18
“LEOJ”	19
NUNAINA16	20
NÚVOL	21
PEP	22
PINYA	23
PLOMA NEGRA	24
SENSE PSEUDÒNIM	25
SERRASE	26
SMR	27
STONE	28
TERRA	29

Novel·la:

GIL, M. Pilar. ***Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada***. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Tornant cap a casa aquella nit, vaig reflexionar amb mi mateixa sobre tot el que havia passat. No em quedava cap sospitós a la llista i ja no sabia què fer. Doncs em vaig fer una pregunta que mai m'hauria pensat fer.

- I si vaig ser jo? –vaig reflexionar amb veu alta. Una parella d'avis que passejaven pel carrer se'm van quedar mirant i l'únic que vaig poder fer va ser posar-me vermella.

Pensant-ho bé, no recordava gaire del dia de la mort del mestre. Jo era la única que tenia la clau del laboratori on guardava les substàncies i on hi havia guardada especialment la que va matar Tycho Brahe. En arribar a casa de Kepler, vaig anar directa al meu dormitori esquivant les mirades sorpreses i curioses de Regina. Em vaig estirar al llit i vaig començar a pensar. Les imatges van començar a arribar primer borroses i finalment vaig aconseguir una seqüència de records nítids d'aquell dia. El mercuri, l'ampolla de vi, la nostra baralla, tot. Ho recordava tot. Tot va començar aquell mateix matí del dia que ell va començar a emmalaltir quan vaig anar a parlar amb ell. Semblava que no hagués dormit en dies per les grans bosses sota els seus ulls i estava clarament alterat amb alguna cosa. Quan li vaig demanar al mestre què li passava, l'únic que vaig aconseguir va ser un seguit de paraules poc entenedores degut al to de veu tan alt que utilitzava. També recordo que, en un moment d'irritació seu, va dir el que em va fer actuar de la manera que ho vaig fer. Les seves paraules van ser: "Vés-te'n! L'únic que fas és molestar! Ho has fet des del mateix dia en què vaig decidir adoptar-te!", i amb llàgrimes als ulls, vaig sortir de l'habitació. Havia sigut com un pare per a mi, i finalment resulta que sempre he estat una molèstia. Aquella mateixa nit Tycho Brahe anava a sopar fora de casa i aquest pensava a portar una ampolla de vi a la casa amfitriona. Vaig anar a l'habitació on guardava el mercuri i vaig pensar que per què no, estava molt enfadada i no podia pensar amb nitidesa. Vaig agafar el mineral i en vaig abocar una mica a l'ampolla de vi, però mai vaig pensar que això el matés, només creia que li agafaria mal d'estómac i ja està. Un cop fet, vaig deixar l'ampolla on l'havia trobat i vaig pujar a la meua habitació.

Ja de nit i amb el mestre fora, em vaig començar a penedir del que havia fet. Ara estic segura que el mestre ho va dir perquè estava irritat i realment no pensava això. Les llàgrimes m'impedien veure res i no podia pensar bé, així que vaig triar el camí més fàcil. Vaig anar al laboratori i vaig agafar melisa, una planta relaxadora, i suposo que la meua ment va fer la resta oblidant aquell dia. Jo vaig matar Tycho Brahe.

Pseudònim: **Alba**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

BRAHE I KEPLER: EL MISTERI D'UNA MORT INESPERADA

Em giro i veig la Regina mirant alguna cosa amb uns ulls incrèduls. No pot ser! La Regina havia trobat la disfressa de bufó d'en Jepp. Però el més curiós es que dins la disfressa hi ha les flors grogues que vaig trobar en la tomba del Brahe.

Al cap d'una estona em quedo sola en aquella negra habitació poc ventilada i miro, poc a poc, el meu voltant, fins que em quedo davant del seu mirall i veig l'horrorós aspecte que tinc. Ràpidament aparto la mirada i veig un envàs. Lentament l'obro i veig que conté un remei que mai havia vist. Al moment vaig pensar que el contingut d'aquella ampolleta era el que havia causat la mort del mestre Tycho. Mentre pensava això, va entrar la senyora Barbara, que buscava a la seva filla. Al veure'm amb l'ampolleta a la mà va pensar que estava posant aquells remeis allà per culpar en Jepp. Surto corrents ja que sospito que allò és la meva fi, la senyora li diria tot a en Kepler i faria que em matessin. Segueixo corrent sense saber on vaig fins que arribo davant la porta de l'Apotecari. Al veure'm em mira amb cara de sorpresa però em deixa entrar. A dins em comença a fer moltes preguntes i jo solament ploro entre els meus genolls. De cop i volta, amb les mans, aixeca la meua cara, entén el que passa i em diu:

- T'ajudaré

Planegem que aquella mateixa tarda marxarem el més lluny possible de Praga, en un lloc on no ens poguessin trobar, ja que ara l'Apotecari s'havia convertit en el meu còmplice i sense pensar-ho gaire, triem una destinació: Espanya. Recollim les poques coses que tenim i quan estem a punt de marxar truquen a la porta de l'Apotecari. Ens mirem i ell va a obrir la porta mentre jo m'amago. És en Kepler. Ara ho entenc tot. Ens ve a buscar, ja que em culpabilitzen d'haver matat el meu senyor, el mestre Tycho. Però de cop i volta treu un drap i ...

Em desperto estirada a terra d'una ampla i freda habitació. Veig que al meu costat hi ha l'Apotecari em sento més segura. De cop sento que la porta s'obre. És la senyora Bàrbara amb la Regina. La senyora Bàrbara comença a demanar-me disculpes. La Regina li ho ha explicat tot però en Kepler no l'ha volguda escoltar. La senyora ens dona uns consells i direccions per sortir de Praga.

Al vespre, ja som fora de Praga, dins un carro que ens porta cap a Espanya. Estic trista, a punt de plorar, ja que ens han arribat notícies de que la senyora i la Regina havien estat mortes a mans d'en Kepler per ajudar-me a escapar i ara mateix tinc un sentiment de culpa, que crec que mai em trauré de sobre.

Pseudònim: **Andaria**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Després d'haver investigat tant, d'haver parlat amb en Kepler, els arguments del qual el donaven com a innocent, i d'haver parlat amb el vell príncep ja no sabia per on més investigar. Però no em rendiria tan fàcilment ja que tenia una suposició tot i que no n'estava segura, potser per temor que els sentiments s'anteposessin a saber la veritat de la situació. I això no podia ser, així que em vaig armar de valor i encara que dins meu no volgués fer-ho, vaig anar al castell altre cop. Intentant que el presumpte assassí no em veiés, em vaig esmunyir dins el seu laboratori i vaig investigar per damunt les taules, dins els llibres, mirant de no deixar-me cap racó i al final vaig trobar la recepta de la famosa triaga de Venècia. Mentre la llegia vaig adornar-me que fallava alguna cosa, faltava un ingredient, però no era el més important, ja que només podia causar un lleu desequilibri en l'afecte de la cura. Em vaig adonar que al full posava una mesura diferent de la que em va dir i la que vaig fer. Posava la mesura correcta, la que feia afecte, mentre que la que vaig acabar fent podia fer més mal que bé. Vaig quedar perplexa. Com podia haver-me deixat encegar per l'apotecari? Tot i avisar-me amb les paraules "I recordeu, és únicament la dosi, el que determina que un remei no es converteixi en verí" jo no en vaig fer cas. Ell n'era el culpable, però jo era qui ho havia fet, involuntàriament vaig ajudar a matar en Tycho Brahe, el mestre que m'havia protegit i acollit sempre, el que em va ensenyar l'art de ser remeiera, el que apreciava per tal com era. No sabia què fer, per més que digués que l'apotecari es va afanyar a manipular-me per aconseguir el seu assassinat, segur que ningú em creuria. També vaig entendre el perquè el príncep que havíem visitat em repetia tantes vegades que marxés de Praga, per la meua seguretat. Em sentia enganyada per la persona que em feia sentir un sentiment especial només mirant-lo. Vaig sortir corrents cap a un bosc dels voltants del castell, i allà vaig passar uns dies desapercebuda, desfogant les meves penes al vent. Al cap d'uns dies però, la poca força que em quedava va dir que ja prou de lamentar-se, no li volia donar el plaer a aquell que em va enganyar de sortir-se'n tan fàcilment. Així que vaig tornar a casa els Kepler, vaig parlar amb la Regina, l'única que tenia esperances que em cregués, i vam buscar una solució junts. Al final vam trobar una manera de destapar l'apotecari, li vam fer prendre de la seva pròpia medicina. L'emperador Rodolf ens va creure gràcies a l'amistat que tenia amb el mestre Tycho i tot va acabar bé.

Pseudònim: **ANELE**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Ja fa dies que vam enterrar a en Jepp, la seva mort va ser molt trista per nosaltres. Encara recordo les últimes setmanes que va passar al nostre costat. Ho va passar molt malament, ja no podia ni parlar, i, l'únic que sortia de la seva boca, aquella que abans havia propiciat somriures amb acudits i anècdotes, eren gemecs de dolor.

Les últimes paraules que va ser capaç de dir-me foren "ho sento".

En aquell moment no ho vaig entendre, i encara ara segueixo intentant buscar el significat dels seus darrers mots, tampoc descanso pensant qui podria haver estat el culpable de la mort del mestre Tycho. Sé que molta gent diu que no m'hi capfiqui, que mai es sabrà, que no cal remoure el passat, però és una resposta que necessito saber, no només per mi, sinó pel mestre.

L'apotecari, m'ajuda en el que necessito, tot i que a vegades desapareix per anar a veure al príncep. Em demana que l'acompanyi, però li he de dir que no puc, no, en aquests moments.

Em capfico i em capfico en trobar alguna resposta, però no n'aconsegueixo cap, així que decideixo anar a veure la Regina per poder parlar una estona i desfogar-me.

Al mateix moment que la Regina em veu arribar, veig que em saluda amb eufòria des del balcó de la que sempre ha estat la seva habitació. M'afanyo a pujar, i ella m'abraça amb l'entusiasme que la diferencia de la resta de noies de Praga, i li explico tota la informació que tinc, incloent-hi el que em va dir el príncep i les últimes paraules d'en Jepp.

Al final de la llarga conversa, veig que a la Regina se li omplen de llum els ulls, encara que hagi passat tant temps sense veure'ns de seguida se què vol dir: ha tingut una idea.

Ens adrecem cap a l'habitació on havia viscut en Jepp. Sembla increïble, ja que tot es troba al seu lloc, tret de la quantitat de pols que ara reposa sobre els mobles que durant aquest temps ningú ha mogut ni tocat.

La Regina, sense pensar-ho dos cops, s'afanya a buscar algun objecte que ens pugui ajudar a desxifrar allò que em té tan neguitosa des de que va succeir. Buscant sobre els armaris, em cau alguna cosa al terra, m'ajupo a recollir-la, però quan ja la tinc a les meves mans, la meua vista es desvia cap al fons del forat que deixa el llit. Hi ha un bagul. M'afanyo a treure'l i juntament amb la Regina l'obrim, ja que no té cap mena de pany, i comencem la recerca. Amagat entre fulls plens de poemes, cançons i alguns acudits dolents, aconseguim trobar el que sembla una nota. Al darrere hi ha escrit amb mala lletra "Per la Nat".

La giro, i al llegir el que posa, deixo anar un crit ofegat, ja que el que hi ha escrit és: "L'Apotecari l'ha assassinat."

Pseudònim: **Arctic Monkey**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Ja feia uns dies en que el cap m'estava a punt d'esclatar. Cap pista conduïa a un altre camí que no fos el meu. Havia de lluitar per demostrar la meva innocència. Sabia que la gent creu abans en les proves, que a una remeiera que tenia accés a la química, i que coneixia tots els seus secrets. Si l'hagués assassinat jo, tot seria massa perfecte. Tot concordaria excepte que faltava un mòbil molt creïble per haver comès el delictes. Jo no tenia cap motiu aparent per fer que el mestre s'hagués de traslladar a l'altre barri.

Entre els que tenien beneficis clars gràcies a la seva mort i que per tant serien possibles homicides, s'hi trobaven, en Kepler, que per raons òbvies podia voler apartar un gegant que el fonia en una ombra, un segon plat; l'altre, tot i que més encobert, era el familiar sospitós, que probablement busqués una herència de grans dimensions. Un cop vistes les opcions clares, faltava la part més difícil i tediosa: demostrar-ho.

En primer lloc, el científic. No tenia coneixements clars sobre els elements químics, almenys que jo conegués, ja que requeria de la meva ajuda en alguns dels seus experiments. Això el convertia en innocent, a no ser que hagués comptat amb l'ajuda de terceres persones de les quals no en tinc constància. Aquest era el cab que se m'escapava. Per altra banda, el familiar interessat. D'aquest desconec les seves aficions, coneixements i accions abans d'aparèixer. Així doncs, no el puc descartar. Ara toca buscar.

Aparec a casa d'en Kepler amb una carta escrita per mi, sense signar. Hi deia que sabia que ell havia matat el mestre. Volia veure la seva reacció, i aconseguir unes empremtes que potser em servien per incriminar-lo. Cara de pòquer. Impossible extreure'n conclusions. De nit, vaig tornar al castell en el que va morir el mestre. Allà hi hauria empremtes que potser aconseguia tintar i imaginar que podria haver passat.

Pujo al meu antic laboratori, allà potser trobo proves dels possibles assassins. He d'anar ràpida, en poques hores el sol començarà a omplir les estances. Hi ha un tub d'assaig que conté quasi la totalitat de les empremtes de l'índex i una part del polze coincidents amb les d'en Kepler. Amb això ja podré esvair les mirades que m'apuntaven com a assassina. Ara buscaré l'ampolla que contenia el sarin, un compost inodor, sense sabor ni olor que produeix un llarg llistat de símptomes que condueixen a la mort. Va ser fàcil canviar els líquids de recipient i culpar a en Kepler. Mentre ell es podia a la presó, jo abraçava la seva dona, que, com tothom, no sabia ni sabia mai la veritat.

Pseudònim: **Argilera**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

He anat al recambró dels remeis i, sense perdre ni un instant, m'he posat a treballar. La llum del canelobre il·lumina la sala tènue, creant un joc d'ombres que s'esmunyen rere els mobles per reparèixer quan el meu front s'apropa al pergami i la flama s'oprimeix. Després de parlar amb el príncep, no em queda més remei que posar per escrit tot el que s'aglomera al meu cap. Lliscant la ploma entintada, començo amb les observacions: les flors als peus de la tomba del mestre. Qui les havia deixades devia tenir constància de la vida del mestre Tycho fora d'aquesta ciutat daurada, Praga. L'assassí és algú que coneix el passat de la família Brahe: un familiar, un aprenent, un criat, algú que sentia odi cap al mestre o algú que anhelava ser tractat com un igual... No, el senyor Kepler és fora de sospita. Encara que m'encamini cap a hipòtesis i conjetures, que tant es poden argumentar com desmentir fàcilment, només tendeixo a guiar-me pels impulsos i idees primerenques, sense tenir en compte l'estimada raó del mestre. Tampoc sé del cert si les flors a la tomba van ser obra de l'assassí o un gest de gentilesa d'un innocent que enyora la presència de l'astrònom. Comencen les supersticions de nou i la raó cau en l'oblit.

El temps que he passat meditant sobre el tema no només m'ha encallat la ment, sinó que sento les cames encarrarades. Deixo delicadament la ploma sobre la taula i, subjectant-me en els reposabraços de fusta, m'aixeco vacil·lant fins a l'ampit de la finestra. Els carrers de Praga són buits, buits com la meva ment detectivesca ara mateix. Contemplo la cambra detingudament, com si fent-ho hagués de trobar la resposta de com i qui va posar fi a la vida del mestre. Els meus ulls es detenen sobre el prestatge on reposen els llibres i el telescopi de Galileu que vaig recuperar dels últims records d'en Brahe. L'agafo, el miro amb paciència, palpo el relleu del contorn de l'ocular i les inicials *T.B.* esculpides. En la posició correcta i encarat a la lluna, apropo l'ull dret a l'ocular mentre l'esquerre el mantinc cluc. Sorprenent. No, no em refereixo al cel, que també ho és de sorprenent, em refereixo al fet que acabo d'esbrinar qui és l'assassí i com ho va fer. L'ocular del telescopi està impregnat d'un líquid espès conegut com el verí de l'heura verinosa. Després d'estudiar les plantes verinoses i els seus efectes, no tinc cap dubte que es tracta d'aquesta planta. L'heura verinosa provoca erupcions a la pell, però en el cas de ser ingerida afecta l'aparell digestiu i el respiratori, causant la mort. El mestre Tycho tenia el fetixisme de netejar els objectes amb el dors de la mà i, efectivament, també la va ingerir. Just davant dels meus ulls acabo de treure l'entrellat d'aquest misteri. Observant com dues estrelles centellegen al firmament, xiuxiuejo el seu nom, el nom de l'assassí, com si fos un secret entre el cel i jo.

Pseudònim: **Berserker**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Dimarts

26 d'octubre de 1604

Collegium Venzcezlavi, Praga

He baixat de pressa a buscar la Regina, la qual em seguia dins la cambra d'en Jepp. Hem començat a buscar per tot arreu fins que, de sobte, a dins de la seva disfressa hem trobat uns papers plens de guixarots i arrugats que significaven alguna cosa en concret. Resulta que Jepp havia tingut una visió; hi havia un diari dibuixat i també la casa de en Johannes Kepler!

M'ha semblat molt estrany i de seguida hem anat a buscar en Kepler. Dissimuladament li he demanat:

-Per casualitat no estaràs escrivint en un diari?

M'ha contestat que no havia escrit mai en un diari, amagant l'ou per tal de que no sabés la veritat. Hem entrat a la seva habitació d'amagat i quan ja ens veiem desesperades ens ha vingut un raig de llum i se'ns ha ocorregut mirar sota el llit i allà hi havia el diari d'en Johannes Kepler...

L'he llegit de dalt a baix i, en efecte, no m'ho podia creure: va ser en Kepler que va matar el mestre. El diari explicava detalladament com havia enverinat el mestre amb mercuri.

Dimecres

27 d'octubre, Praga

Avui s'ha fet justícia, he perdut tota la confiança que tenia sobre en Kepler, les meves sospites apuntaven a en Jepp, però tenia raó. Avui han empresonat en Johannes Kepler i jo ja estic a punt per marxar de Praga, masses esdeveniments han passat en tan poc temps. De l'apotecari ja no n'he sabut res més, però tinc l'esperança que aviat me'l trobaré i em tornarà a desarmar amb la seva mirada segura i rígida com la primera vegada que ens vam conèixer.

Pseudònim: **Bròquil al vapor**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Collegium Vencezlavi, Praga

Fa aproximadament quatre mesos que vam saber qui va ser l'assassí del mestre Tycho. Encara algunes nits me'n recordo d'actes estranys que havia fet en Jepp abans de morir, emportant-se amb ell un gran secret.

Ara, però, a pesar del que m'havia dit el príncep, estic allotjada encara a la casa d'en Kepler, tot i que no per gaire temps; avui mateix marxo de Praga juntament amb el meu espòs, l'apotecari.

Quan vam descobrir qui va ser l'assassí em vaig disposar a anar a veure a l'apotecari al castell. Mai podré oblidar el que va passar aquell matí en aquell castell; quan l'apotecari em va veure entrar per la porta, se'm va acostar molt lentament, sense deixar de mirar-me als ulls. Caminant lentament, gaudint de l'ambient que es respirava en aquella aïllada habitació, just quan estava a pocs metres de mi, va treure un paper blanc, que guardava molt ben plegat dins la seva americana negra.

En aquell misteriós paper hi estava escrit el meu destí, la meva nova vida, acompanyat per les paraules més dolces que m'havia dit mai l'apotecari. Va apartar la seva mirada dels meus ulls i va començar a recitar tot el conjunt de paraules que hi havia escrites. Prefereixo que ningú més que ell i jo sapiguem el que hi deia, en aquell paper. L'únic que és essencial que és conegut és que al final, em va declarar el seu amor de la manera més sincera, demanant-me que em casés amb ell.

Ara, doncs, fa quatre mesos aproximadament que estic casada amb l'apotecari. Avui mateix marxem de Praga. No sabem on anirem, però això no té cap importància si hi anem junts. Potser cap al sud, on el sol llueix amb més força i les nits són més clares i serenes. Marxem. Molt lluny. Dirigint-nos a un lloc on no hi tinguem amics, ni coneguts, ni parents, ni cap mena d'ambició ni esperança.

Vaig escriure fa temps al príncep, per informar-lo que ja havíem trobat el culpable de la mort del mestre Tycho, tot i que, segurament, el príncep ja ho sap, sap tot el que passa a Praga, absolutament tot.

El que costa més de marxar, és acomiadar-se de persones amb les qui has compartit molts moments, o dels llocs on has estat durant tants i tants anys, però el pitjor de tot és saber que mai més ho podràs tornar a veure. Saber que res tornarà a ser com ho ha estat fins ara. L'apotecari m'ha acompanyat durant l'acomiadament de la Regina, d'en Kepler i en l'última estada al meu recambró, mentre jo anhelava per última vegada totes les olors que desprenien les substàncies que utilitzava per fer remeis. I finalment, abans de marxar definitivament, l'apotecari i jo anem a fer un últim tomb per els carrers de Praga, uns carrers plens de vitalitat i alegria. L'última vegada que els meus ulls podran apreciar aquells colors tan particulars de Praga. Marxem, molt lluny.

Pseudònim: **dijous**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Ahir, pensant amb en Tycho, vaig recordar unes paraules que ell em va dir quan jo era petita: era com un espècie d'endevinalla molt complicada, i que mai havia escoltat. Sempre havia pensat en el significat de la mateixa, però mai havia estat capaç de desxifrar-la. Vaig estar tot la nit intentant buscar una resposta fins que la son es va apoderar de mi. En despertar-me, vaig recordar un petit gravat que hi havia a l'habitació d'en Tycho i que ara estava tapat per uns armaris plens de llibres de ciència. Si no recordo malament, el gravat feia honors a l'endevinalla. Al mateix moment que vaig pensar amb el gravat, vaig començar a córrer cap a l'habitació d'en Tycho.

Vaig retirar els armaris amb dificultat i, seguidament, vaig veure l'endevinalla. El gravat era estrany, no el recordava així. De fet, era com si algú li hagués fet alguna cosa. Vaig dubtar, no sabia què fer, tenia una sensació d'ingenuïtat. Com que no estava segura del que deia el gravat, vaig resseguir amb el dit les diferents lletres. Vaig fer-ho una a una fins que en tocar el punt, una espècie de mecanisme va fer que la paret s'enretirés. Allà vaig veure coses personals d'en Tycho, però també un paper al terra amb un escrit. Vaig començar a llegir el text, i a mesura que anava llegint m'entristia cada cop més. La carta es dirigia a mi, deia que s'havia cansat de viure, que ja no era feliç fent el que feia; també anomenava en Kepler i deia que havia estat un plaer per ell haver estat discutint sobre el que més li agradava, l'univers. Malgrat tot, havia decidit que es suïcidaria i que ho deixaria tot a càrrec de Kepler i a mi mateixa.

Vaig córrer cap en Kepler, vaig explicar-li tot detalladament, i vam desmentir la mort d'en Tycho com assassinat. Ho confesso, no m'esperava que en Tycho actués d'aquesta manera i menys que em deixés tots els seus estudis.

Només et vull dir una cosa: gràcies, Tycho Brahe.

Pseudònim: **DUDU-Ifam**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

El veritable culpable

Diumenge

24 d'octubre de 1604

Collegium Vencezlavi, Praga

He estat amb ell durant les últimes hores. Li he agafat la mà i he anat sentint com el fort encaix s'anava debilitant, fins que, al final, cap força ha contrarestat la meua. Ha pres aire amb feixuguesa i ha deixat anar la seva última profecia:

- Va ser en Kepler.

Després d'aquestes paraules, el seu rostre ha mostrat la pau i la serenitat que acompanyen la fi del patiment.

El bufó ha mort després de fer un últim intent per somriure. Però el que no era normal, en aquell moment, era el meu rostre.

Dimarts

26 d'octubre de 1604

Collegium Vencezlavi, Praga

Avui hem enterrat en Jepp. Li hem dit adéu d'una manera silenciosa, tranquil·la i discreta, tal com van ser els seus últims anys en aquest món. I, mentre veia com cobrien de terra el taüt, les seves últimes paraules em ressonaven dins del cap, un cop rere un altre: "Va ser en Kepler".

Què deuria voler dir? Espero que no sigui l'únic que sóc capaç d'imaginar-m'ho. Voldria dir que va ser en Kepler qui va acabar amb la vida del mestre Tycho?

Dimecres

27 d'octubre de 1604

Collegium Vencezlavi, Praga

He començat a veure-ho clar. Ja ho entenia tot. Les meves investigacions havien donat el seu fruit. He anat de pressa a buscar l'alquimista, el qual m'ha acompanyat fins a la cambra d'en Jepp. Em cosia a preguntes i no entenia el motiu de la meua agitació. I, quan hi hem arribat, he contemplat l'expressió de sorpresa del seu rostre mentre li feia recompte de les deduccions a les quals havia arribat.

He començat el relat amb l'episodi de les flors, amb el comentari d'en Jepp i les meves idees, i l'he acabat amb l'esgarrifosa sospita que havia crescut dintre meu: en Kepler havia matat el mestre Tycho.

Un cop havia nascut en mi la desconfiança, havia estat molt senzill alimentar-la amb deduccions i evidències. Des de la desesperació patètica amb què el bufó havia encaixat la malaltia i la mort del mestre, això només podia significar que ell havia estat testimoni de com en Kepler va subministrar un verí per emmalaltir el mestre i ara estava amenaçat per ell que, si ho xerrava, el mataria. A partir de tot això, el bufó també va començar a posar-se malalt i així és com visqué amb mi els seus últims anys. En Kepler va tranquil·litzar-se quan va saber que en Jepp marxava amb mi a l'estranger ja que, si ho explicava allí, no passaria res. És, per aquest motiu, que s'oposava que el bufó i jo anéssim a viure amb ell a casa seva. Però, d'altra banda, acabà acceptant amb el pensament que seria una manera de tenir-nos més controlats i assegurar-se de si jo havia descobert res.

- Només que pogués trobar un indici més sòlid que confirmés la meua sospita...! –he exclamat–.

El motiu era lògic. En Kepler volia apoderar-se dels mesuraments d'en Tycho, els quals li permetrien formular les lleis del moviment dels planetes.

I, de sobte, l'alquimista va parlar.

- Nat, ja ho sé. Tinc la prova més contundent que pugui existir per inculpar en Kepler –afirmà–.

Pseudònim: **El tresor de les paraules**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. **Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada**. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Avui he resolt la mort del meu mestre. Ho he lligat tot. Tot ha començat aquest matí mentre em dirigia cap a la cuina a buscar un ingredient per a una medicina. M'he amagat rere la porta quan m'ha semblat escoltar una conversa de Kepler amb l'apotecari. I, en efecte, eren ells. He intentat desxifrar tot el que deien a través dels sorolls que se sentien de fons, quan m'ha semblat escoltar dues paraules que m'han deixat glaçada: vaig assassinar-lo. He continuat escoltant amb la suor freda recurrent-me per el cos. Les últimes paraules que han dit han estat: ningú no ho esbrinarà. Maleïts nervis. No he pogut endevinar de qui era la veu que havia deixat anar aquelles paraules tan cruels. Jo estava pràcticament segura que esbrinaria el misteri, i així ho he fet. Quan he sentit que les passes del senyor Kepler s'acostaven he decidit deixar estar els ingredients pels quals em dirigia a la cuina i he marxat corrents cap a la meua cambra. Per un instant he pensat que em desmaiava. Tot seguit m'he assegut a la cadira i he tret de la butxaca el meu quadern d'anotacions. I he anotat aquelles paraules que havien dit. 'vaig assassinar-lo'. Aquestes paraules m'atordien entre els meus pensaments. Qui ho hauria dit? De cop i volta he recordat que mentre el mestre Tycho estava a les portes de la mort, em va dir que tenia guardada una carta per a mi, però quan va ser mort, me'n vaig oblidar completament. De quina carta deuria parlar? M'he aixecat i he m'he posat a buscar un petit cofre que tenia on guardava les anotacions més preades que el mestre em donava només per a mi, eren com petits ingredients secrets per a els millors remeis. Quan he obert el cofre m'he quedat atònita. Feia anys que no l'obria, i el mestre, abans de morir el devia haver agafat. M'hi va deixar aquella esperada carta que fins ara no en sabia res. L'he desplegat amb entusiasme i alhora amb aquell temor de llegir les últimes paraules dirigides cap a mi del meu mestre. A la carta i deia: *Estimada Nat: quan llegeixis aquesta carta fes-ho amb molta cura que ningú pugui observar-te. Aquí hi ha la veritat de la meua mort. Del meu assassinat. He hagut de fer una pausa. Em tremolava tot el cos per por de continuar llegint el terrible misteri de la seva mort inesperada, però a la vegada tenia intriga. He continuat llegint. Fa temps que sospito que em segueixen, que m'espionen, que algú em vol matar, i sé perfectament qui és aquest individu, perquè he tingut una visió. No t'agradarà que et reveli aquest nom, i fins i tot potser al principi no em creuràs, però el meu assassí és una persona que acabaràs estimant i formaràs una família. Ell és l'apotecari. En un futur et voldrà fer mal per tant, Siusplau, trenca el destí i venja la meua mort.* I tal dit, tal fet, he venjat la mort del meu mestre.

Pseudònim: **Estrella del nord**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Capítol IX. 'Fugam'

Dijous

13 de gener de 1605

Nàpols, Itàlia

Algunes nits d'insomni penso en totes les persones que vaig abandonar a Praga i llavors m'assalten els dubtes. Em pregunto si calia escapar de la manera que ho vaig fer, tan desesperadament; em pregunto si ells també m'enyoren, si encara tenen l'esperança que un dia tornaré. Però llavors recordo què és el que exactament va crear una onada de pànic dins meu.

Dos dies després de la mort d'en Jepp, el vam enterrar. Aquell mateix crepuscle em vaig despertar sobresaltada, xopa de suor i tremolant de fred. Una alenada d'aire glaçat em va colpejar els pulmons, em vaig inclinar sota els llençols i les mans em van cobrir la cara, intentant recordar el malson. Havia sentit la repulsiva olor de cabells cremats, veus cridant enmig del caos "filla del diable" i havia notat un pes al cor, l'angoixa que sent qui prova de respirar sota l'aigua o qui és perseguit i present que l'atraparan.

Vaig considerar el somni com un concís avís; em calia seguir els consells de l'apotecari i el príncep, les seves paraules em ressonaven dins del cap impedint-me assossec: "Marxa ben lluny d'aquí, a un lloc on ningú no conegui els teus orígens ni el teu passat". Sense pensar-m'ho dues vegades, vaig escriure una carta per a la Regina on li deia que no calia que m'esperés per esmorzar, li donava les gràcies per la seva familiaritat i li desitjava una vida plena d'alegries i salut. Era abans de la matinada quan jo sortia per la porta, de puntetes, amb el meu millor vestit i la clau del recambro entre els pits, que es bellugava en un vaivé que em donava seguretat, tot i saber que no la faria servir mai més.

El viatge va ser fatigant i l'hivern, rigorós. Però per cada poble que passava, cada camí que m'allunyava del meu punt de partida, la meva felicitat augmentava, la tensió s'afluixava i la serenitat creixia. Era la primera vegada des de la mort del mestre Tycho que el meu cor bombejava tranquil·litat. Gran part del meu recorregut el vaig fer amb una euga que havia comprat amb alguns estalvis, però, la pobra bèstia, ja no estava en òptimes condicions i sovint era més aviat una companya de viatge, que no pas el meu transport. Ens vam endinsar a Alemanya passant per Munic i vam creuar Àustria per ponent, per acabar travessant Itàlia des dels Alps Orientals fins a la ciutat de Nàpols.

Ara tan sols em queda el passat que vull oblidar i un lloc diferent que vull descobrir. Una nova Nat comença a néixer, amb ganes de reconduir el camí de la seva vida, deixar de banda el seu diari amb totes les seves memòries i amb anhels que les estranyes circumstàncies de la mort del seu mestre continuïn sent un misteri, que quedi pendent per resoldre eternament.

Pseudònim: **Falciot negre**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Ahir, mentre passejava tranquil·lament prop de la casa dels Kepler, dos soldats em van parar. Segons ells se'm culpava d'enverinar el mestre i de practicar la bruixeria, dos fets castigats amb pena de mort.

Els dos executors de la llei em van conduir a una masmorra fosca on hi havia tres homes alts i forts, vestits amb una túnica i una màscara totalment negres que només deixaven entreveure els seus ulls foscos. Els tres emmascarats em van preguntar, amb veu freda, si els rumors eren certs. Jo ho vaig negar argumentant que mai faria mal a qui em va acollir a casa seva des de petita. Com podia fer mal al meu pare? Davant la meua negativa m'ho van preguntar de nou (aquest cop intimidant-me amb les eines de tortura de què disposaven), però ho vaig tornar a desmentir. Durant un temps, hi va produir un silenci que va ser trencat per un dels esbirros en tancar la porta. Minuts més tard, va tornar amb un flagell a la mà amb el qual va procedir a fuetejar-me salvatgement durant un llarg temps, ja que la bruixeria era considerada un "crimen exceptum", cosa que exigia una duresa especial. Després de tres quarts d'hora de cruel tortura, vaig dir que havia matat en Brahe, només per alleujar el càstig, ja que sabia que no pararien fins a matar-me. El tribunal em va acabar sentenciant amb la mort a la forca i cremant-me a la foguera un cop morta, l'endemà a la plaça.

Sonen les campanades que avisen l'execució. En poc temps, apareix una multitud. Miro al terra amb una barreja de temor i vergonya.

Minuts més tard sento una veu coneguda: la de l'apotecari. En veure'm, l'apotecari comença a suplicar que no ho facin, que sóc innocent, però ningú li fa cas, cosa que el porta a marxar indignat. Minuts més tard, l'apotecari torna amb la companyia de la Regina i d'en Kepler, i aquest darrer ordena que parin l'execució. Els botxins, que saben que Kepler es el matemàtic imperial, ho posposen 24 hores. Si aconseguixen trobar el veritable culpable, seré alliberada.

El temps passa volant. Falta mitja hora i encara no ha vingut ningú. Ja em puc despertar, ningú em rescatarà.

Cinc minuts abans de la meua mort apareix l'apotecari, afirmant que Brahe s'havia suïcidat. Segons ell, el fet que Brahe hagués demanat una triaga, un remei típic contra verí, volia dir que havia pres verí per morir de manera ràpida, però finalment es va penedir perquè creia que havia viscut en va.

He de confessar que m'ha sorprès. La teoria de l'apotecari sembla convincent però quan m'estan apunt d'alliberar, en Longomontanus es fa notar. Confessa haver emmetzinat a Brahe, ja que creu que era un sacrifici necessari per a l'avenç científic, i que ara en Kepler podrà fer un millor ús dels seus llibres. Dit això, els botxins se l'emporten cap a la forca i li col·loquen la soga al coll, on m'haurien d'haver penjat a mi. Descansa en pau Longomontanus.

Pseudònim: **Galileo**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Segueixo capficada en la investigació de la mort del mestre Tycho, i no és que avanci gaire. Torno a revisar les dades que tinc i em desespero més en pensar que no podré complir la promesa que li vaig fer al meu Longomontanus, abans que partís cap a Anglaterra per continuar amb la seva carrera d'astròleg. Miro al cel i intento veure el que el meu mestre Tycho veia per dedicar-li la seva vida. Però m'és impossible per culpa d'una espessa boira, que és deguda a la tempesta del dia anterior. A l'endemà al matí decideixo anar al mercat a buscar algunes herbes que em falten. Camino pels carrers de Praga i el cap se m'inunda del record de quan vivíem al palau de Curtius. Com enyoro aquells dies! però d'això ja fa anys. Arribo al mercat, no puc creure el que veig, és ell! L'apotecari. Es gira cap a mi i se'm dibuixa un tímid somriure, però en canvi, ell no sembla que s'alegri de veure'm. Quan torno a casa explico tot el que m'ha passat a la Regina. L'apotecari m'havia advertit que el parent del mestre Tycho, l'Erik Brahe, m'havia culpant a l'emperador Rodolf de la mort d'en Tycho Brahe. Sempre m'havia envejat pel tracte que em tenia el mestre, perquè a ell en canvi, amb prou feines li dirigia la paraula. També m'ha avisat que els guàrdies de l'emperador m'estan buscant en assabentar-se de la meua arribada a Praga i corria un gran perill.

Han passat dos mesos des d'aquell dia. L'apotecari venia a casa per ajudar-me en la investigació, ja que jo no podia sortir. S'ha dedicat a investigar tots els culpables que teníem, i hem tingut que descartar en Kepler perquè li tenia una gran estima i admiració al mestre i tampoc li hagués servit de res la seva mort. En Longomontanus perquè estava a Dinamarca. A la seva família, ja que els hi havia deixat tota l'herència. L'únic que no podíem descartar era en Danka, un dels seus ajudants més fidels, a qui considerava un igual; li tenia tota confiança, però mai li havia donat accés als seus apunts. Sempre discutien per aquest motiu. En Danka estava obsessionat amb l'Astrologia igual que amb el mestre Tycho. Volia ser com ell. I necessitava aquests apunts per poder-ho aconseguir. I a més a més, els apunts del mestre Tycho van desaparèixer el mateix dia que en Danka va marxar. I això el col·locava com a sospitós. Vam anar jo i l'apotecari a denunciar-lo a l'emperador Rodolf perquè jo quedés fora de culpa. I així va ser.

Després de complir la meua promesa vaig decidir marxar de Praga, volia viatjar. Quan li vaig dir a l'apotecari, em va dir que aniria allà on fos si estava amb mi. Vam marxar al cap d'una setmana. Però, abans vull confessar que vaig ser jo qui va matar en Tycho Brahe. Quan va arribar del sopar l'únic que tenia era una reacció al·lèrgica. El metge va dir que se li havia reventat la bufeta. Jo vaig aprofitar perquè era la meua oportunitat per acabar amb la seva vida. En lloc de donar-li remeis perquè es curés, li donava verí, fins que el seu cos no va aguantar més i va morir. El que ningú sabia és que quan jo era un nadó no em van trobar per casualitat, a mi em van enviar per venjar la mort del meu pare. Que va ser qui li va tallar el nas en Tycho Brahe i com que ell no podia suportar la desgràcia que li havia provocat, va decidir venjar-se d'ell. Qui culpava el gran astrònom?. La meua mare va decidir fer justícia i em va abandonar al jardí de casa seva perquè m'acollís i així podria estar a prop seu. Em va costar molt acabar amb la seva vida perquè li tenia un gran apreci ja que era la persona que m'havia criat. També vaig robar els apunts per poder culpar en Danka. No em va costar gaire convèncer l'apotecari, que per cert, és diu Janik, perquè estava cegament enamorat de mi. Però això no ho sabrà mai ningú.

Pseudònim: **Gigi**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Avui he rebut una carta d'en Kepler, on em proposava anar a viure a Praga amb la seva família. He pensat que aquesta idea se l'hauria donat la Regina. Així doncs, avui mateix he marxat cap allà amb en Jepp.

Per fi hem arribat, ha sigut un viatge llarg i dur. En Jepp està igual que quan es va morir el mestre Tycho, no ha millorat. Quan hem arribat m'he posat molt contenta de veure a la Regina. Aquesta nit mentre sopàvem, he començat a parlar de la mort del senyor Tycho i he notat com la Regina se n'uagava amb el pa, llavors li he apropiat el got d'aigua i s'ha tranquil·litzat. M'ha semblat com si encara estiguessin afectats per la seva mort. He volgut canviar de tema ràpidament però no he pogut, així que m'he anat a la meua cambra.

Estava estirada sobre el llit, quan ha entrat la dona d'en Kepler. Pel seu aspecte he notat que estava nerviosa i he pensat que em demanaria que li preparés una tila, però no, m'ha dit que volia parlar amb mi sobre el meu mestre:

- El meu home va fer una cosa horrible, sé que això no se'm permet dir-ho a ningú, però crec que mereixes saber com va morir el teu mestre, i qui el va matar.

Molt ràpid li he fet la pregunta.

- Qui?

- El meu home.

- Però... com, per què?- La dona del meu mestre tenia raó, va ser assassinat. Tenia ganes de plorar però a l'hora la rabia que sentia contra en Kepler era superior.

- M'entres tu estaves ensenyant-li a la Regina com fer mescles ella va aprofitar per agafar-te un pot de verí.

- La Regina, com ha pogut...- ara sí que no podia aguantar les llàgrimes.

-Li ho va manar en Kepler... ella no sabia per a que era, va ser molt innocent. En Kepler li va posar el verí el dia d'aquell banquet, i així va morir el teu mestre, enverinat per el meu marit. Ho sento molt, ja sé que això no canviarà res. Per això t'he fet venir aquí a Praga. Ara, si us plau, no li expliquis a ningú.

Pseudònim: **Horan**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Dimarts 26 d'octubre de 1604: Collegiuem Vencezlavi, Praga

Després de l'enterrament d'en Jepp, asseguda en el meu recambró, perduda, sense esma de voler continuar amb la investigació de la mort del meu mestre, m'anaven rondant pel cap totes les paraules i les frases, que al principi havien semblat incoherents, que havia deixat anar el bufó durant la seva malaltia en els últims dies de vida.

Anava pensant amb la visita a casa del Príncep, amb les flors que havia trobat a la tomba del Mestre Tycho, amb les frases que havia deixat anar en Jepp... però res em donava cap pista sobre el culpable de la mort del mestre. Pensava que tot el que estava fent era inútil, que potser Tycho havia mort a causa de la bufeta i prou.

Em vaig dirigir a la cambra del bufó disposada a endreçar totes les seves coses i a ventilar l'estança. Quan hi vaig entrar una sensació estranya, una gran tristesa em va envair. Vaig començar a endreçar per l'elit. Canviar els llençols, treure les pertinences que hi tenia a sota ... després vaig seguir per l'armari. Des sobte, en un calaixet al fons, va aparèixer una petita caixeta que em va cridar molt l'atenció.

Quan la vaig obrir, hi vaig trobar tot de notes, cartes, que algú li havia enviat des de lluny a una altra direcció que no era la que vivia el bufó. Això em encuriosí, i vaig començar a llegir el que li havien escrit a en Jepp.

Em vaig quedar sorpresa al veure el contingut de les notes. Totes estaven relacionades amb el procediment de la malaltia del mestre Thycho. Totes les cartes estaven firmades per Erik Brahe, el parent llunyà que havia visitat el mestre un cop durant la seva malaltia.

A les cartes, el bufó rebia ordres d'aquest parent, el qual li ordenava provocar la mort al mestre, a canvi d'unes medicines, les quals no li havien servit per res, perquè no li havien salvat la vida, i a canvi Erik, amb la mort del mestre, rebria una part de les coses que pertanyien a Thycho, com les seves investigacions.

Sorpresa, vaig avisar a Kristine i li vaig mostrar el que havia trobat. Després vam avisar a Kepler, i li vam explicar tota la història. Tots tres ens vam quedar sense paraules. Resulta que el bufó no s'havia quedat aquí per preocupació per la malaltia del mestre, sinó per assegurar la seva mort.

Dissabte 15 de gener de 1605: Camí a la felicitat

Ja havien passat molts mesos des de la resolució de la mort del mestre Thycho, i vaig pensar que era el moment de deixar Praga, la ciutat on havia viscut tant de temps, i on havia passat bons però també molts mals moments.

Trobava que la meua feina allà ja s'havia acabat, així que vaig fer cas al Príncep i vaig marxar de la ciutat. Ho vaig fer sola, sense un rumb concret, però amb un sol objectiu: anar a un lloc on no em conegués ningú i pogués ser feliç.

Pseudònim: **Imagina**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Dimarts, 26 d'octubre de 1604

Després de la mort d'en Jepp tot està més fosc i trist que abans. La vida i la mort s'acaronen i, sense adornar-te, aquesta mà que t'acaricia se'n va, i tu te'n vas amb ella. La mort d'en Tycho és un misteri, com la mort en sí. Les paraules d'en Jepp "Ha sigut venjat" també ho són i, si anteriorment estava perduda, ara ja no sé què fer. Potser el millor seria deixar-ho estar, silenciar aquest dubte que m'ofega i deixar-lo lliure, però pot ser lliure sense confirmar la seva resposta? Podré ser lliure? Tot és confús; les flors a la tomba d'en Tycho, les circumstàncies que van envoltar la seva mort, les paraules d'en Jepp... Tot. La veritat, no sé si sóc capaç de deixar-ho anar.

Dimecres, 27 d'octubre de 1604

Em començo a sentir malament, la Regina està al meu costat tota l'estona i no s'ha separat ni un moment, ara jeu asseguda i dormida, i he aprofitat per escriure. No sé si en algun moment m'ho he cregut tot; tot el que he escrit, tot el que he fet per no sentir-me malament. I si en Jepp ho ha sabut des del primer moment?

He descrit la història d'una altra Nat, una història sense cap secret, cap penediment. He acabat convençuda de tot el que he escrit, però totes aquestes pàgines són mentides. Mentides escrites a causa d'un secret fosc; una història d'una persona innocent.

I si les flors que vaig trobar a la tomba les va posar en Jepp, segur que algun dia vindria i les agafaria? I si les va enverinar? Cada cop em trobo pitjor. El meu cap comença a entendre-ho tot. En Jepp, coneixent el meu secret i sabent que moriria d'hora, va posar unes flors enverinades a la tomba, amb l'esperança que un dia anés a veure-la. Les flors, conegudes per mi, em portarien records i les agafaria. Més tard, les seves paraules "Ha sigut venjat" han cobrat sentit. Jo, Nat, moriré, i això venjarà a en Tycho. Moriré de la mateixa manera que en Tycho ho va fer: enverinat. Enverinat per mi. Un acte inexplicable que va fer mal a moltes persones. I a mi també. Tot va ser un accident, no volia fer-li mal. No volia matar-lo. Volia demostrar la meva innocència quan va ser la meva culpa. Li vaig donar una substància amb mercuri, i no em vaig adonar fins que van dir que van trobar una petita quantitat al seu bigoti. Nerviosa, vaig anar a veure si vaig tenir alguna cosa a veure amb allò. I, exactament, la tenia.

Estava tan espantada, tan dolguda, que no vaig dir res. M'ho vaig callar tot. Sento com m'apago, però no puc deixar d'escriure. Això ho veurà la Regina. Ho sé. Tota la veritat serà destapada i ningú no podrà fer-hi res. Els misteris es resolen, com algun dia es resoldrà el gran misteri de l'univers. Qui sap, pot ser em convertiré en un estel.

Pseudònim: **INAMU**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Les dues noies estaven fora de lloc, no podien creure que en Kepler hagués enverinat amb mercuri al mestre Tycho.

Ràpidament van sortir de la cambra d'en Kepler per anar a parlar amb en Longomontanus sobre l'assassí del mestre. Tots tres van seure al voltant de la llar de foc que hi havia a la sala d'estar. La Nat estava impressionada pel que havia descobert; La Regina no es podia creure que el seu padrastre hagués comès l'assassinat d'en Tycho i en Longomontanus estava intentant deixar la ment en blanc a causa de la notícia que li havien explicat poc després d'haver marxat de Dinamarca. Es van passar hores parlant sobre el que podien fer ja que sabien que en Kepler l'havia mort.

Tot el silenci que hi havia a la sala va desaparèixer quan la muller d'en Kepler va entrar a casa plorant i sense alè, dient que el seu marit havia mort. Tots es van quedar sense paraules fins que van decidir ensenyar-li el dietari del seu marit on estava explicat que en Kepler era el culpable de la seva mort i els motius per els quals ho va dur a terme.

Al llegir-ho, la viuda va quedar gelada. Veient les seves confessions i sense dir res va pujar a la seva cambra i va tancar la seva porta.

En Longomontanus va proposar quedar-se amb la Regina per ajudar-la en el que necessités però la Nat va fer cas i va decidir marxar de Praga i anar a Itàlia, on ningú no la coneixia.

Al matí del dia següent va fer les maletes i les va portar a l'entrada, però va tenir la sensació que es deixava alguna cosa abans d'acomiar-se. Va pujar les escales i va entrar a la cambra on ella feia barreges i remeis. Va repassar tota la cambra, des del primer recipient fins a l'última flor que tenia, i va pensar que començaria una vida nova, lluny de Praga i del seu amor, una vida on no tornaria a fer de remeiera.

Pseudònim: **Jumetro**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Remei metzinós

Divendres

22 d'octubre de 1604

Collegium Vencezlavi, Praga

Com cada dia, m'he dirigit a la cuina a ajudar la senyora Bàrbara a preparar l'esmorzar. Ella m'ho ha agraït, com de costum. En Jepp seguia dormint i el xarop d'ordi, llimona i vi blanc no li havia fet abaixar la febre. Això em preocupava.

He entrat a la seva cambra i l'he despertat per donar-li un altre remei. Ell m'ha contestat amb un feble udol. Abans de marxar i deixar-lo dormir, he vist de reüll un tap que em recordava els pots de vidre que tenia al meu laboratori del Palau Cúrtius. L'he agafat i he ajustat la porta silenciosament.

L'he analitzat i comprovat i, si els meus càlculs són correctes, es tracta de la mateixa tisana que vaig emprar pel tractament del mestre Tycho. De sobte, he notat un calfred que m'ha recorregut tot el cos, sense saber-ne el motiu.

Això em portava a pensar que en Jepp s'havia pres el medicament per calmar els seus dolors, però, probablement, no ho havia fet amb la mesura correcta i aquest havia actuat com un verí, tal com deia l'apotecari.

Ho he parlat amb la senyora Bàrbara i amb en Kepler, i ambdós s'han quedat bastant confosos. Després de rumiar la situació, hem tornat a entrar a l'habitació d'en Jepp, i la senyora Bàrbara no ha pogut evitar cosir-lo a preguntes precipitadament. Ell només ha contestat assenyalant el seu vestit de bufó i la porta per tal d'indicar-nos que marxéssim i el deixéssim sol.

Hem buscat i regirat el seu vestit fins a mirar de trobar-hi alguna cosa. Però res. Hem tornat a la seva cambra i ja no hi era. Únicament restava una petita nota a la tauleta de nit. A més, la finestra era oberta. Els tres ens hem acostat a llegir-la: "Ja l'he venjat", hi posava.

Volia dir que ell l'havia matat? Però, com? I per què? Són preguntes que s'emportava a la tomba, i de les quals no sabríem mai la resposta. Ara ja eren dues morts per a investigar-ne els motius, i se m'acumulava la feina.

Pseudònim: "**Leoj**"

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Mirava el cel estrellat de Praga després de tant de temps i no hi trobava cap resposta, però els astres sempre em donaven l'esperança que la meua ànima necessitava. L'endemà començaria a investigar la mort del mestre, allò no podia continuar així. Aquell dia, Praga es va despertar ennuvolada igual que els meus pensaments. Em vaig dirigir primer al palau, i l'apotecari no semblava gaire estranyat ja que ja sabia que havia tornat a Praga, ell seguia igual de jove i captivador i amb aquella mirada tan intensa que sempre m'envermellia inconscientment. Amb una cella aixecada, com era habitual en ell, em va preguntar pel motiu de la meua tornada ja que ell va ser un dels que em va suggerir que marxés de Praga.

La mort d'en Tycho Brahe, diuen que va estar enverinat.- vaig respondre amb fermesa. - I què hi tinc a veure jo amb tot això?- va preguntar alertat. L'apotecari cada cop semblava més nerviós i per primer cop el que semblava no poder contenir-se no era jo, sinó ell.

El dia que vaig venir a buscar la triaga pel mestre em va advertir sobre la dosi per això he vingut a preguntar-li si intentava avisar-me d'alguna cosa.- vaig respondre. - Ja sap que com a alquimista que sóc és la meua obligació.- va afirmar, aleshores.

Sense respostes vaig abandonar el palau encara més confosa. Al cap de molts dies sense gaires avenços en la investigació, vaig decidir anar al palau Curtius ja que la Kirstine m'hi va convidar, vaig fer un volt pel palau i milers de records em van recórrer la memòria. Vaig anar a la biblioteca del mestre Tycho, i vaig agafar un dels llibres que encara quedava en un dels prestatges privats del mestre. Vaig començar a fullejar-lo i en va caure una carta. Quan la vaig llegir se'm va glaçar la sang. Vaig anar ràpidament a casa dels Kepler per ensenyar-li a la Regina; ella tampoc s'ho podia creure. Era una carta enviada per l'apotecari on constava que jo era la filla del mestre Tycho i que si no confessava que ell va ser el culpable de la mort de la seva vella amant i la meua mare 'Marine', seria revelat que els seus descobriments van estar proporcionats per ella, a qui havia conegut temps enrere a Dinamarca.

De sobte, un pressentiment estrany va recórrer el meu cos i sense pensar-m'ho més em vaig dirigir a parlar amb l'apotecari. Li vaig mostrar la carta i no podia creure's el que portava a les mans. - Miri Philippe només digui'm si això té alguna relació amb la mort del mestre.- Era el primer cop que l'anomenava pel seu nom. - La veritat és que si Nat, quan en Brahe va rebre la carta va caure malalt just uns dies després, la qual cosa significa que el mestre Tycho no va estar enverinat per ningú més que ell mateix. - Però, per què ho voldria fer?- vaig preguntar mentre un calfred em recorria tot el cos.

Perquè volia salvar la seva reputació Nat, no volia que tots els anys que hi havia dedicat haguessin estat en va; per a ell era més important quedar com l'home que havia descobert molts dels secrets dels astres, que no pas que hagués sortit a la llum la veritat, ja que la teua mare va ser qui li va atorgar tota la informació i a qui va matar per no deixar proves; va ser una gran observadora de l'Univers i una bona remeiera com tu. No em podia creure el que m'estava explicant; estava molt desconcertada, i vaig sentir una barreja de malenconia i confusió que fins aleshores mai havia experimentat. - Nat, ara el més important és que marxem lluny d'aquí, lluny de la mirada de la gent ja que ningú ens creuria i a tu tard o d'hora t'acusarien de practicar bruixeria i d'haver-lo matat. Marxem a Dinamarca Nat, junts, comencem una nova vida, et prometo que no tindràs cap preocupació al meu costat. Em va agafar de les mans i la seva intensa mirada em va transmetre que tot allò era un final i un principi. Llavors vaig sentir que ell era l'única estrella que em quedava entre tots aquells núvols.

Pseudònim: **Nunaina16**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

La Regina i jo hem arribat a la conclusió que l'assassí del mestre Tycho Brahe va ser en Jepp. No sabíem exactament per què va fer-ho. El que tinc clar és que acabaré de resoldre aquest succés abans d'anar-me'n cap a un lloc desconegut on ningú em reconegui i no m'agafin per estar amb relació amb el que ells diuen "bruixeria".

- Finalment que faràs? –diu la Regina.
- Acabaré la investigació, una vegada que hagi acabat me n'aniré, però he d'anar amb molt de compte per si m'agafen els que maten a les "bruixes".
- Sí, amb molt de compte Nat, ets una gran amiga i jo no vull assabentar-me'n del que et faran si t'agafen.
- Està bé! No continuïs, per favor.
- Llavors, com continuaràs aquesta investigació?
- No ho sé. Però ja tinc quasi totes les proves de què va ser en Jepp.

Tenia quasi tot, però no sabia per què ho va fer exactament. Havia de pensar i tornar a recordar totes les pistes i comportaments rars per part dels que crec que van participar en l'assassinat. Hi ha moltes possibilitats de mort o assassinat d'en Tycho, pot ser que s'hagi enverinat perquè ell tenia problemes personals, que algú l'hagi enverinat o que hagi sigut una mort sense cap intenció d'assassinat. Però estic segura que el mestre Tycho va decaure, encara no sé per què, però tinc una suposició, pot ser que va decaure pels enemics que va fer a Dinamarca o a Praga o altres països. En Jepp apreciava molt al seu mestre, veure'l malament, decaigut, crec que el va impulsar a assassinar-lo, però tampoc estic gaire segura.

I després es va penedir del que va fer i es va posar malalt. I suposo que va prendre mercuri igual que en la causa de la mort d'en Tycho per rematar la mort. Arribo a la conclusió que ja no importa assetjar en Jepp de l'assassinat del mestre, ja que ell també era mort i no canviaria res en saber qui va estar el causant del seu assassinat. I a més si es sabés qui va ser podria perjudicar a la família d'en Jepp, i encara que el nostre mestre ha tingut enemics, hi ha gent que l'estimava, i podria causar danys a la seva família.

- Saps... Crec que allò que va passar, ja no es pot fer res més, ningú, ni tu, ni jo, ni cap dels que estem aquí podrà canviar el passat-diu la Nat.
- Sí, tens raó. És millor oblidar-se'n de qui va estar el causant de tot això... Però sempre recordant i tenint present el mestre en el nostre cor i superant aquest tràgic succés-diu la Regina.
- Sí!-exclama la Nat.
- I ara vés-te'n abans que algú et vulgui agafar per ser "bruixa". I et recomano que t'en vagis abans que en Kepler ho sàpiga si no, no et deixarà sortir, ja que si ho recordes, venies per ajudar-lo - brama la Regina.
- Sí, adéu!!-s'acomia la Nat.

Pseudònim: **NÚVOL**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Després de la visita del príncep, el rei Rodolf mor i tria en l'últim segon que el seu successor sigui el seu segon germà, partidari d'un catolicisme més radical. Praga deixa de ser la ciutat oberta que accepta totes les opinions.

Kepler és destituït del seu lloc de conseller i és perseguit per defensar la teoria de Copernic. També persegueixen a la Nat, acusada de bruixa. Han de marxar de Praga.

El rei ordena cremar el palau de Kepler juntament amb totes les seves observacions. Els radicals imposen la seva ideologia perquè qui pensa diferent es cremat i acusat de tractes amb el diable.

Després de fugir Kepler i Nat cap a Dinamarca, resideixen en l'antiga illa de Brahe que encara conserva algunes observacions. Longomontanus ha deixat les classes de professor de la universitat per aprendre de Kepler i ser el seu successor. L'apotecari i la Nat es casen i creen un hospital que van aconseguir fer gràcies a que el nou rei de Dinamarca no creu en supersticions i és partidari de l'investigació i la ciència.

Kepler mor i en Longomontanus continua el seu llegat, aconseguint grans avenços.

Però Nat agafa una depressió al no poder salvar la vida de Kepler se la troben morta a Huer amb les flors de la tomba del mestre Tycho a les mans.

La van enterrar al costat de la tomba del mestre Kepler, i a la làpida hi vàren esculpir la frase de la tomba de Tycho Brahe.

El fill de la Nat va descobrir al costat de la tomba de la seva mare una clau petita amb una cadena per poder dur penjada al coll, però no va trobar mai la porta que obria....

Pseudònim: **Pep**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Estava investigant la mort del mestre Tycho a l'habitació on tenia tots els ungüents, vaig agafar mercuri d'una ampolla del fons de l'armari de color verd, on guardo els ungüents més perillosos. Em vaig fixar que hi havia una ampolla que no havia vist mai, la vaig agafar i a l'etiqueta hi posava " T.B.V".

Me la vaig emportar a la meua habitació i vaig intentar desxifrar aquelles inicials tan misterioses. Al cap d'una estona vaig deduir que les lletres T i B, eren les inicials del mestre Tycho Brahe. La deducció era senzilla, marcava tots els seus llibres d'astronomia amb les seves inicials. Però... se'm resistia l'última lletra. Vaig decidir demanar ajuda a en Jeep, a ell potser se li acudiria alguna opció per desxifrar-ho.

Al cap de dos dies, en Jeep em va dir que provés d'investigar si hi havia alguna altra persona que acostumés a posar només les inicials i no tot el nom sencer del mestre. Quan sopàvem tots a la taula, em vaig adonar que el plat en què menjava jo, hi havia les inicials del mestre. Aquella vaixela era d'en Tycho i li va regalar en Kepler pel seu aniversari, per tant ja tenia una altra pista, coincidia el tipus de lletra de la vaixela d'en Tycho i l'etiqueta de l'ampolla que vaig trobar a l'armari.

Després de sopar vaig anar a l'habitació d'en Jeep per fer-li companyia ja que patia un refredat. Li vaig explicar la meua troballa, ja sabíem qui havia escrit aquelles inicials, havia estat en Kepler. Ara només em faltava desxifrar el significat de l'última lletra, ja que no pertanyia al cognom d'en Tycho. Després de parlar amb la dona d'en Kepler i amb en Jeep, vaig poder saber el significat de la lletra V, significava verí. Ho vaig poder saber gràcies a la pista que em va donar la dona d'en Kepler. Ella em va dir que el seu marit tenia molta enveja del mestre i arrel d'això se'm va acudir que poder havia estat en Kepler qui va matar el mestre.

En Kepler havia preparat un verí amb els ingredients que jo tenia a l'habitació d'ungüents, ho havia fet per poder-se quedar amb tots els coneixements i descobriments que havia fet i així poder dir que ho havia trobat tot ell.

Pseudònim: **Pinya**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. ***Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada***. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

No podia dormir, necessitava saber d'una vegada qui havia assassinat el mestre i pel que es veia, ho havia d'investigar pel meu compte. En Jepp cada vegada estava pitjor, tenia els mateixos símptomes que el mestre Tycho i amb el seu estat de feblesa, les possibilitats que sobrevisqués eren escasses. Li vaig donar la triaga a en Jepp, que, a cau d'orella i amb una en veu feble em va dir que mires el seu diari, que allà trobaria la resposta. Però, com sabia que jo estava buscant algú?

Vaig mirar sota el llit i vaig agafar el seu diari, el vaig fullejar una mica, totes les pàgines, excepte l'última, tenien la mateixa lletra. Ell em va mirar, em va negar amb el cap i, cansat, es va adormir. A l'última pàgina, el bufó confessava que havia matat el mestre, però, aquella no era la seva lletra. Vaig agafar el diari i vaig cridar a la Regina i en Longomatus perquè vinguessin a la biblioteca.

Vam intentar desxifrar qui havia escrit allò, però ningú coneixia aquella lletra. Cansats de pensar, en Longomatus va agafar el paper i quasi el llença al foc. Jo i la Regina vàrem cridar, era l'única pista que teníem, però al cap de pocs segons vam veure com unes lletres sortien del diari. En aquell text deia "*busqueu en la divina comèdia les següents dades*" i sortien un recull de nombres que la Regina va saber identificar. Vam buscar el llibre i vàrem desxifrar el que deia. Allà, el bufó explicava l'havien enverinat igual que al mestre, amb argent viu, i que el verdader assassí era un criat del castell on havia anat el mestre Tycho en el seu últim sopar.

El problema era que ens quedàvem igual, no sabíem qui era l'assassí, però en pensar que la mateixa persona havia enverinat el bufó... Vaig demanar a la Regina si havia algun criat que hagués estat a l'altre castell i al pensar-s'ho, va pensar en un criat, en Fonias Traditoris. Vam anar a veure el bufó, li vam explicar tot el que havíem esbrinat i li vam dir el nom. Espantat se li van dilatar les pupil·les i va assentir amb el cap.

La Regina va anar corrents a cridar a en Kepler i li va explicar tot, que, espantat pel que li acabàvem de dir, va cridar el criat i el va fer parlar. L'home va confessar que havia assassinat al mestre Tycho ja que estava casat amb Kristine, l'amor de la seva vida que, si no hagués estat pel mestre, s'hauria casat amb ell. Semblava un nen petit que volia aconseguir una cosa sense importar el preu que pagués.

El cas era que no havia matat al mestre Tycho pels seus estudis sobre l'Astronomia, ell el volia mort per un sentiment que la humanitat sempre ha volgut i desitjat i que poca gent ha arribat a tastar mai de veritat, l'amor.

Pseudònim: **Ploma negra**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Dissabte

15 de gener de 1605

Collegium Vencezlavi, Praga

Han passat mesos des del meu últim descobriment relacionat amb el misteri d'en Tycho. Per a mi la mort del meu antic mestre ja no és una pregunta sense resposta... Quan ja estava del tot convençuda de què en Tycho havia mort per una retenció d'orina, una conversa va donar lloc a què la meva única esperança del fet que en Tycho no hagués mort assassinat desapareixes...

Avui he tingut un despertar molt agradable. El sol entrava per les petites obertures de la finestra de l'habitació i l'aire fresc de bon matí m'ha vingut perfectament bé. He baixat a esmorzar, com faig habitualment i just acabar, la Barbara m'ha demanat que treies les escombraries al carrer. Jo amb molt de gust li he dit que sí amb el cap. Un cop al carrer he vist en Kepler molt amagat entre els contenidors de les escombraries. M'ha semblat sospitós que s'amagués, ja que llençar una brossa no té res de dolent i per això mateix he estat observant-lo una bona estona. Ha llençat uns petits pots de vidre; un ha caigut dins de les escombraries però l'altre no. Quan en Kepler ha marxat, he anat corrents a veure el pot. Just arribar on estaven situats els pots de vidre, Kepler ha aparegut de nou però aquest cop no anava sol, l'acompanyava l'Apotecari. Són molt amics i com sempre han començat a parlar. Semblava una conversa normal fins que el to dels dos amics ha pujat. En aquest moment he parat l'oïda per poder escoltar la baralla. Era una disputa entre amics, un mal entès i per això volia marxar entrar a casa i no passar fred, fins que he escoltat unes paraules de l'Apotecari que m'han deixat exhausta: -"Tu el vas assassinar!"

En aquell instant, tot el meu món es va caure a terra. Jo vaig ser la primera a donar-li un vot de confiança en Kepler i em va enganyar com una ximple. Va ser una notícia molt inesperada que em va deixar molt aturada. La ràbia governava el meu cos i controlava les meves accions. En els meus pitjors moments no sé controlar-me i per això mateix, després d'escoltar les acusacions de l'Apotecari, les ganes de parlar amb el Kepler no em van faltar. Un cop amb ell, el vaig acusar de traïdor i de ser un mal amic però el seu comportament era estrany, estava atemorit. El seu cos tremolava del nerviosisme, creuava els dits de les mans com si demanés ajuda alguna persona, el veia molt insegur i desprotegit. Al principi pensava que el comportament d'en Kepler era degut a la pressió i al seu sentiment de culpa, fins que va plorar desconsoladament i em va explicar la veritat. Un assassí vivia entre tots els membres de la casa, però no era en Kepler. El culpable del crim del mestre era l'Apotecari. Aquest volia que els estudis astronòmics d'en Tycho acabessin a les seves mans i així va ser, però en Kepler el va descobrir i per això el va acusar a ell de l'assassinat del mestre. Però la història no acaba aquí. Ha pogut tancar-li la boca en Kepler, però a mi no. L'Apotecari sap que jo sé la veritat però jo no sóc fàcil de dominar, necessito que aquesta informació surti a la llum, però si ell em troba, estic morta. Ja ha matat un cop, perquè no ho podria fer un altre? He de marxar de Praga ràpid abans que sigui massa tard, però el meu diari es quedarà a Praga amb tu Regina. L'Apotecari mai sabrà que tu tens les declaracions de la mort d'en Tycho, per això has d'anar al príncep i entregar-li tot. Ell t'ajudarà. Regina confio amb tu. Tot aquest temps juntes ha estat genial, m'ha encantat compartir tants moments. Tinc pensat d'anar al Nord d'Itàlia, per la part de la Toscana. Quan arribi em posaré amb contacte amb tu. Si no reps la meva trucada en 15 dies, fes justícia per a mi també. Sento molta por d'ell, del que em pugui arribar a fer si em quedo. Sóc conscient de la responsabilitat que t'estic donant Regina, però s'ha de fer justícia. Recorda sempre que no tothom és com sembla ser, no t'has de guiar per les primeres impressions, hi ha persones que semblen una cosa i després són una altra.

Pseudònim: **Sense Pseudònim**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

L'assassí ha estat trobat i no era l'esperat

A la Kara ja li han comentat més d'un cop que la mort d'en Brahe no semblava del tot normal. Ella vol confiar que va ser per un problema a la bufeta de l'orina provocat per l'excés de menjar i beguda, però en té els seus dubtes. Per això, decidí passar a l'acció i buscar el culpable de la mort del seu Mestre.

Començà preguntant al seu nou amo, el Kepler, què n'opinava sobre aquest cas i aquest li respongué, de manera contundent, que ell, tot i que no s'entenguessin a la perfecció, mai no cometria una atrocitat com un assassinat. Digué que li tenia molt de respecte, sobretot per la feina que feia observant les estrelles. El pas següent va ser preguntar al seu bufó què recordava dels dies anteriors a la seva mort. Aquest tampoc no sabia pas qui podia haver estat, però em va comentar que el dia abans en Brahe havia mantingut una reunió secreta amb en Jalons, un noble amb molta influència sobre el rei, tanta com la que hi tenia l'astrònom Brahe. Jo penso que podria haver estat en Jalons perquè, des que en Brahe va arribar a Praga, li ha tret molt de protagonisme a la cort del rei i potser voldria tornar a aconseguir més mèrits.

Avui he anat a visitar el palauet d'en Jalons i m'han rebut amb els màxims honors. M'han donat a conèixer que, d'aquí a mitja hora, podria parlar amb el Jalons en persona. No sé per què tinc un mal pressentiment amb aquesta família. Tota aquesta rebuda? Quan, finalment, hi he pogut comentar, ho he fet a la seva sala de reunions, la més luxosa del palauet. Li he preguntat en què l'ha beneficiat la mort d'en Brahe, qui creia que l'hauria pogut matar i què n'opinava sobre l'escola d'arts d'en Brahe.

En Jalons em digué que no n'havia obtingut cap, sinó perjudicis, perquè ara el culpaven de la seva mort i que, per això, havia perdut una mica l'honor. Reconegué que, amb en Brahe assessorant el monarca, ell havia perdut protagonisme i explicà que la seva escola era la millor del món en arts científiques. He marxat amb molt bones impressions. Ell potser volia la seva mort, però no ha comès l'assassinat i ara li sap greu aquesta mort misteriosa perquè l'està perjudicant en tots els àmbits. Quan ja marxava, m'ha comentat que el dia que va anar en Brahe al seu palauet va compartir unes copes amb el seu fill gran i que potser ell sabia alguna cosa més. He quedat amb el seu fill per parlar-hi demà.

A l'endemà, he arribat puntual a la cita i ell m'ha rebut cordialment. M'explicà que en Brahe va compartir els seus avanços científics amb ell mentre prenién unes copes, però que, al cap de poca estona, marxà perquè tenia pressa. Així s'acomiadà de mi. És molt misteriós perquè, coneixent en Brahe com el coneixia, sé que no anava comentant la seva feina a tothom. Aleshores vaig decidir investigar el fill gran d'en Jalons. Al vespre, em comuniquen que demà marxarà una setmana fora a visitar uns familiars. He d'aprofitar aquest temps per aconseguir proves que demostrin si és o no culpable.

Ja han passat dos dies des que el fill gran d'en Jalons ha marxat i decideixo anar a casa seva i entrar a les seves estances amb l'excusa que li han detectat la pesta i hi he de fer unes tasques de desinfecció. El pla funciona. Tinc accés per a inspeccionar les seves dependències, on trobo un armariet amb pocions i, ves per on, el potet de mercuri és buit i també veig diferents documents que expliquen la vida d'en Brahe.

En una petita cuina, trobo una ampolla a la brossa del mateix líquid que van beure amb el Brahe perquè en Jalons me la va descriure i no en té cap altra per la cuina de les mateixes característiques. Vaig a veure el noble Jalons i li ho explico. Em diu que ho creu poc probable però que li ho preguntarà i prendrà mesures en cas que hagi comès el delictes. I jo he resolt el misteri de la mort inesperada d'en Brahe.

Dies després, en Jalons em comunica que ha desterrat el seu fill gran perquè sí que va assassinar en Brahe. També m'agraeix que hagi fet honor a la seva llarga trajectòria.

Pseudònim: **SerraSe**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Quan vaig tornar de veure el príncep la Regina em va dir que el seu padastre, en Kepler, m'estava esperant a la seva cambra perquè volia parlar amb mi. Mentre hi anava pensava que segurament tindria alguna cosa a veure amb els remeis que hauria de preparar per el part de la seva dona.

Quan hi vaig arribar, però, no hi havia ningú a la seva cambra i vaig aprofitar l'ocasió per mirar els llibres que guardava en aquells prestatges antics. Un llibre en concret em va cridar l'atenció i el vaig agafar encuriósida. El llibre anava sobre els eclipsis de lluna. Vaig fullejar-lo i vaig decidir tornar-lo a desar al seu lloc per si arribava en Kepler. Quan l'anava a guardar vaig descobrir, amagat darrere els llibres, un potet amb un líquid a l'interior. Espantada, vaig observar el potet i vaig confirmar les meves sospites: el líquid de l'interior era mercuri, el que havia matat al mestre Tycho Brahe.

Vaig deixar-ho tot, fins i tot el potet amb el mercuri, on ho havia trobat i vaig tornar sigil·losament a la meva habitació. No podia ser que en Kepler hagués matat al mestre Tycho. Em vaig passar tota la nit pensant altres teories, però no se'm va acudir res que no l'inculpés.

L'endemà el matí vaig decidir anar a parlar amb el mestre i demanar-li explicacions. Quan em va rebre a la seva habitació estava molt nerviosa però, quasi sense aturar-me, li vaig explicar les meves sospites. Quan vaig acabar d'explicar-li, el mestre Kepler em va donar un paper i em va dir que el llegís. El paper era una carta del mestre Tycho dirigida a mi, on explicava què havia passat realment: El mestre Tycho tenia una infecció d'orina que li provocava una forta febre. Sabia que tard o d'hora aquesta febre el mataria, per això va demanar a en Kepler que entrés a la meva habitació, agafés un pot amb mercuri i li donés per tant d'acabar amb el seu sofriment i així ho va fer. Després de la mort, en Kepler va decidir amagar el pot amb mercuri al prestatge per por a ser acusat de l'assassinat.

Després de llegir la carta, vaig demanar disculpes a en Kepler i vam sortir tots dos de la cambra dirigint-nos a la planta baixa, on la senyora Barbara estava a punt de donar a llum.

Pseudònim: **SMR**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Dimecres

27 d'octubre de 1604

Collegium Vencezlavi, Praga

Avui ha set un dia llarg, un dia ple de dolor.

N'estava tipa, no podia més, se m'havia fet una tasca tan difícil trobar aquella resposta. Què podia fer? Només tenia pistes sense sentit, suposicions sense lògica i rumors.

En Jepp havia mort i jo sols tenia ganes d'asseurem al seu llit amb la seva disfressa al costat, sí, aquella que portava quan el mestre era viu. Aquelles peces de roba de colors em transportaven a una època de bons records i en suggerien pensaments i preguntes.

La Regina insistia que baixés a menjar alguna cosa però no ho vaig acceptar, no tenia gens de gana, en aquell moment només volia trobar la resposta a les mil preguntes que voltaven al meu cap. Les culpables del meu insomni. I ara què puc fer? No tenia ni una sola resposta. Si sóc sincera amb mi mateixa, he de reconèixer que després de la pista de les flors grogues suposava que era en Jepp, però ara com ho sabré? En Jepp ja ha marxat.

Vaig voler estirar-me al llit, però abans vaig agafar la vestimenta del bufó amb la intenció de tornar-la al bagul d'aquest, però em va sobtar un detall, petit però rellevant, a una de les puntes del barret del bufó hi faltava un cascavell. Vaig pensar que potser el temps i l'ús del barret va fer que aquell cascavell es perdés, però una sensació, de curiositat potser, va fer que el volgués buscar, vaig a buscar els baguls i per les pertinències del bufó, després de buscar i regirar tota aquella habitació i per fi vaig trobar aquell cascavell. No sonava, no tenia el so dolç que li pertocava. Tenia alguna cosa dins seu. Però què? Vaig intentar per poder-lo obrir i finalment vaig aconseguir extreure un paperet doblat en mils plecs, un paper vell i gastat. Mil sentiments van aparèixer al meu cos i una espurna de esperança amb ells. Ràpidament el vaig desdoblar i llegir. Vaig caure rendida al terra, no podia ser veritat!

Era una carta de suïcidi del meu mestre.

En la carta el mestre s'acomiadava dels seus. Demanava perdó si potser patíem després de la seva pèrdua, però segons ell no tenia cap més opció, ell tenia la sensació de desídia, sentia un disgust al comprovar que la seva teoria era errònia, ell acceptava que la teoria que li va presentar en Kepler, la teoria de Còpernic, era la correcta, el mestre que sempre presumia de que les seves teories eren les més fiables i sense cap equivocació.

Les llàgrimes queien per les meves galtes, fredes, com si fossin glaçons que lliscaven per la meva pell. El meu mestre estava cansat, li faltava el reconeixement que necessitava en el seu ofici.

I per això, senzillament, havia mort. Com pot ser que morir sigui tan fàcil? Com pot ser que sentir-se estimat sigui tan difícil? Aquestes preguntes conviuran amb mi per sempre.

Pseudònim: **Stone**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.**

Un cop l'Apotecari va avisar la Nat que anés amb compte perquè la podrien acabar acusant d'haver matat en Tycho Brahe, aquesta va decidir anar-se'n a casa a prendre una decisió. Aquesta decisió era molt important per a ella, ja que d'això dependria si l'acabarien acusant o no. A l'endemà, va pensar que potser el mateix apotecari la podria ajudar a aclarir-se, així que va posar rumb al castell on passava els dies l'apotecari. Un cop va haver arribat es va posar molt nerviosa, l'apotecari li agradava molt i abans havia de pensar el que li diria. Quan es va sentir segura, va picar a la porta. La va obrir ell mateix, qui també es va posar molt nerviós de veure a la Nat allà, ja que trobava que era una noia molt maca.

Van estar hores i hores parlant mentre prenièn tè i menjaven alguns dolços que l'apotecari comprava per a les visites. Quan duien una estona parlant, es van posar seriosos. Hi havia un tema pendent, la misteriosa mort d'en Tycho. Ells dos van anar agafant confiança i en una d'aquestes, la Nat li va confessar que va ser ella qui va matar a en Tycho. L'apotecari va quedar molt sorprès, i en aquell mateix moment va confessar que ell també en tenia part de culpa i que no havia dit res mai a ningú per por que el pengessin. Més tard, van quedar en un acord; Cap d'ells en diria res a ningú fins que haguessin pres una bona decisió. El cel es va començar a enfosquir i la Nat va pensar que seria millor anar cap a casa, ja que a en Kepler no li agradava que hi tornés tard.

Pocs dies després, van anar a buscar la Nat a casa i li van preguntar si últimament havia estat anant a parlar amb l'Apotecari del poble. Ella, amb molta por va dir que sí. Es veu que un dels guardes del castell on van estar parlant, va escoltar tota la conversa que van tenir l'apotecari i la Nat i va comunicar que eren els veritables responsables de la mort d'en Tycho. Li van donar un dia, ja que a l'endemà, l'executarien juntament amb l'apotecari. La Nat es va acomiadar d'en Kepler i li va donar les gràcies per haver-la acollit. El matí del dia següent, ja estaven l'apotecari i la Nat a punt de ser penjats, i de cop, Kepler va arribar i els va defensar a tots dos. Va aconseguir demostrar que el guarda no tenia proves i que no podien executar a algú així com així.

Més tard, l'apotecari i la Nat es van declarar un a l'altre i es van besar. La Nat va decidir anar a viure amb l'apotecari, però seguia exercint com a ajudant d'en Kepler.

Pseudònim: **TERRA**